

**Romhányi József:
Szamárfül**

Ez Opusz?

*

A bölcs bagoly
Medve-tanköltemény
A rák haladása
A nagyralátó görény
Egy költői vénától jól becsípett bolha önéletrajz-regényét nekem mondta tollba
Az ördöghívő krokodil
Parainesis, melyet egy légy intéz leendő fiához
A majom búcsúbeszéde társaihoz emberré válása alkalmából
Marhalevél
Interjú a farkassal, aki állítólag megette Piroskát
Körkérdés kutyákhoz: miért ugatják a teliholdat?
Magyar kuvasz:
Orosz lajka:
Német juhász:
Angol bulldog:
Ír szetter:
Kínai csau-csau
Svájci bernáthegyi:
Keverék kiskutyám:
Kukac-sors
Borz
Disznó-vers
Hal-dal
Egy boldogtalan sünnnek panaszai a halovány holdnál
Kanszonett
Egy szű végrendelete
Irkafirka egy birkáról
A papagáj szónoklata
Verebesdi
A róka és a holló (téma és variációk)
A téma
Első variáció
Második variáció
Harmadik variáció
Negyedik variáció
Ötödik variáció
Tanulj, tinó!
Dizőzikék
Diz-őz suta slágere

Varjúnóta
Kakukkoló
Tigrismama altatódala
A liba hattyúdala
A darvak vándorútja
Mese a számolni tudó oroszlánról
Mókusmese
Tücsökdal
Felemások
A kentaur dilemmája
Sárkánymese
Gyíkregé
A babonás fekete macska
A harkály szerencséje
A bűnbánó elefánt
Miért vihog a hiéna?
A zsiráf gögje
A csodacsiga
A macskafogó egér (Műfordítás)
Lepketánc
Új struccpolitika
A sérthetetlen
A rozmár drámája
Egy kos párbeszéde a visszhanggal
Szarvashiba
A kacsá napilapja
Víziló-szépség
Sírfeliratok
Zebra:
Seregély:
Hangya:
Nerc:
Gödény:
Egy sáska a hadból:
Vakondok:
Cerkóf:
Hülye tyúk:
Galamb:
Lajhár:
Ebigrammák
Ebigramma
Tavaszi madárdal
Bálnabál
A pesszimista keszeg
Tyúk vagy tojás?
Veszélyes mese

Méhek
Állati jogok
Gólya-vendégség
Okozatosan
Románc
Sületlen tréfa
Apróhirdetés-rovatot indítottak férgek és rovarok.
Házasság
Állás
Lakás
Ingatlan
Bútor
Jármű
Kultúra
Vegyes
Hat betű etűd színiiskolásoknak
Kecskére káposztát
Nyúliskola
Szamármese
A Moszkitó-opera
A pék pókja
A teve fohásza

<http://www.szepi.hu/irodalom/vers/romhanyi.html>

*

Geszti péter Romhányi verseket mond a Magyar Katolikus Rádióban

http://www.katolikusradio.hu/?m_id=4&m_op=view&id=45

*

Egy költői vénától jól becsípett bolha

önéletrajz-regényét nekem mondta tollba

Születtem Dolhán,
egy kutyán,
tizenkettőben, Gezarol után.
Atyám
paraszti sorban élt egy lobogós gatyán.
Anyám
egy cipész vérét kicsikarva,
átment a kisiparba.
Kiskoromban elláttam már bolhai tisztemet,
s a csípésem jelentősen viszketett.
Lakókutyám egy kis pulipintyó,
mint jó
suba betakart,
de többet akart
ifjúi vágyam már tavaszra:
átköltöztem hát egy tágasabb kuvaszra,
mely nemsoká a plébános ebe lett.
Szemem előtt tehát már a papi pálya lebegett.
A lelkem felkészült,

s a tornácon, hol este a lelkesz ült,
magam is reverendába bújtam.
Ám az új tan
s a jámborság nem kötött le sokáig.
Megláttam másnap a szakácsnő bokáit,
fogtam
magam s kiugrottam.
De csalódtam benne! Sós volt és lagymatag.
Az örökös hagymaszag
tönkretette a gyomrom,
és olyan testes volt, hogy féltem, agyonnyom.
Nem maradtam egy estét sem,
megszöktem a sekrestyésben,
aki velem a kocsmába tántorgott.
Magához vett a kántor ott,
s hogy lett tanyám egy tanár úr nadrágja?
- Ez a kis út nagy dráma
a kántorné életében.
Én megértem!
Így kerültem iskolába,
amit néhány diákban
tisztességgel kijártam.
Tanulnom ugyan csak ritkán akaródzott,
de mivel az osztály sűrűn vakarózott,
szavamra,
valamit mégiscsak szívhattam magamba!
Érettségi vizsgánkon én átmentem.
Az elnökre.
Felnyögve
kaparászott utánam,
s bár az ízét utáltam,
mégis, pályám érdekében
addig benne éldegéltem,
amíg a rég áhított
fővárosba szállított.
Az elnök egy kis színésznőt szeretett.
Így kaptam szerepet
az egyik színpadon.
De nem szerepeltem soha a színlapon,
mert atyám tanácsa mindig bennem marad:
"Sohase engedd kinyomni magad!"
Színésznőm illatos szoknyáján hintázva
jártam a színházba.
Az öltöző pad alatt
én is mindig jól kicsíptem magamat.
Ám az én művésznőm, felelőtlen fruska,

ráerőszakolt egy színikritikusra.
Azt hittem, vérembe megy most ész, értelem,
de rágós volt, fanyar, avas és vértelen,
ezért ugrottam át Önhöz néhány napra
többi rajongómat inkább megvárva.
Csináljunk most együtt egy jó csípős darabot.
...S ezzel a bolha jól belém harapott.
Akkorát csaptam rá, hogy hasadt a paplan.
Hogy ugrott el mégis? Megfoghatatlan!
Veszítve karriert, nagy lakomát,
riadtan menekült az ablakon át.
Tovatúnt egy kóbor eben kutyaolva,
s lett, ami volt: kutyaolha.